

SEASON OF CREATION

Arkiretriitti Luomakunnan aikana 2019

Arkiretriitin ajatuksena on, että varaat päivittäin aikaa Jumalan kanssa ja Raamatun puhuteltavana. Tarkoituksena ei ole tulkita ja yrittää ymmärtää raamatun tekstiä, vaan kuunnella, mitä Jumala haluaa sanoa tekstin kautta juuri tänään. Varaa päivittäin vähintään 20-30 minuuttia henkilökohtaiselle rukoukselle ja hiljentymiselle. Kirjoita päiväkirjaa ajatuksistasi. Voit halutessasi jakaa ajatuksiasi [Arkiretriitti 2019 -Facebookryhmässä](#).

Päivittäinen hiljentyminen: Asettuminen rukoukseen

Muutamia ehdotuksia päivittäisen rukouksen aloittamiseen. Käytä sitä, mikä parhaiten sopii sinulle.

- Tule tietoisesti hengityksestäsi, hengitä sisään Jumalan henkeä ja Jumalan rakkautta sinua kohtaan, hengitä ulos kaikki, mitä erottaa sinua tästä rakkaudesta.
- Kuuntele ääniä ympärilläsi. Äänen kuulemisen kautta kuule luomassaan asuvan Jumalan kutsu.
- Tietoisuus omasta ruumiista. Tarkastele sitten itseäsi kokonaisuutena – Jumalan kuvaksi luotuna – jossa Jumala on päättänyt asua.
- Kävele hitaasti tietoisena kaikesta ympärilläsi.
- Tule tietoisesti päivästä ja siitä mitä tunteita se sinussa herättää.
- Rukoussana, mantra, toistuva lyhyt lause voi auttaa rauhoittumaan. Rukoussanaa voi toistaa kävelyn, hengityksen tai musiikin tahtiin.

Arkiretriitissä jokaiselle päivälle on annettu oma raamatun teksti, jonka äärellä on tarkoitus pysähtyä. Pysähtymiseen voi käyttää ainakin kahta erilaista tapaa: Lectio Divina ja Kuvitteleva rukous (Imaginative Contemplation). Osaan tämän arkiretriitin teksteistä on liitetty pohdintaa siitä, miten tekstit voisivat liittyä ilmastonmuutoksen vastustamiseen. Voit hyödyntää pohdintoja omassa rukouksessa. Jos rukouksesi tekstin äärellä vie toiseen suuntaan, voit jättää pohdinnat huomiotta.

Lectio Divina

1. Lectio = Lukeminen
Lue koko teksti hitaasti.
2. Meditatio = Rukoileva tutkiskelu
Lue teksti uudestaan, pysähdy siihen, missä sana tai lause tuntuu puhuttelevan. Anna sanojen puhua sinulle. Anna tekstin koskettaa elämääsi, muistojaasi. Oikeaa merkitystä ei ole, sama teksti puhuu eri asioita eri ihmisille.
3. Oratio – puhuminen
Puhu Jumalalle omin sanoin. Kuuntele Jumalan puhetta sinulle. Kerro omat toiveesi ja tarpeesi.

4. Contemplatio – mietiskely

Ole hiljaa ja avoinna Jumalan kasvojen edessä. Lepää. Anna mielen rauhoittua.

Käytä näihin neljään vaiheeseen koko rukousaika. Lopeta tietoisesti, esimerkiksi Isä meidän -rukouksella.

Kuvitteleva rukous

- Lue teksti.
- Anna itsesi, aikasi ja mielikuvituksesi Jumalalle.
- Kerro Jumalalle, mitä tarvitset tänään, mitä kaipaat.
- Kuvittele kertomuksen tapahtumat ”näyttämölle”. Käytä aikaa, katsele ympärillesi, tunne, haista ja maista. Asettaudu kertomukseen? Kuka olet? Voit olla päähenkilö tai sivustaseuraaja. Anna kertomuksen edetä. Voit kuvitella sen nykyhetkeen tai menneeseen. Kertomuksessa voi olla mukana ihmisiä, joita tunnet. Kertomus voi lähteä eri suuntaan kuin Raamatussa, se on ok, luota Jumalaan, kaikki inhimillinen on sopivaa aineistoa rukoukseen.
- Keskustelu: Kun kertomus on päättynyt, puhu omin sanoin Jeesukselle, Jumalalle tai jollekin kertomuksen hahmoista ja kuvittele miten he vastaavat.
- Päätä rukous tietoisesti esimerkiksi Isä meidän -rukoukseen.

Päiväkirja: Rukouksen jälkeen on hyvä kirjoittaa päiväkirjaan rukouksen teemat ja se mitä sinussa tapahtui rukouksen aikana. Tämä helpottaa arkiretriitin prosessia.

Raamatuntekstit

Sunnuntai 1.9.2019 12. su helluntaista

Luukas 14: 1, 7-14

Jeesus meni sapattina erään fariseusten johtomiehen kotiin aterialle, ja kaikki tarkkailivat, mitä hän tekisi. Jeesus pani merkille, että vieraat pyrkivät aterialla asettumaan parhaille paikoille. Niinpä hän esitti heille vertauksen: »Kun sinut on kutsuttu pitoihin, älä asetu kunniapaikalle. Joku vieraista saattaa olla sinua arvokkaampi, ja isäntä, joka on teidät molemmat kutsunut, tulee sanomaan sinulle: 'Anna tämä paikka hänelle.' Silloin joudut nolona siirtymään viimeiselle sijalle. Ei – kun sinut kutsutaan, valitse pöydässä kaikkein vaatimattomin paikka. Silloin isäntä tulee ja sanoo sinulle: 'Ystäväni, siirry tänne lähemmäksi', ja sinä saat suuren kunnian kaikkien vieraiden nähden. Joka itsensä korottaa, se alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se korotetaan.»

Sitten Jeesus sanoi talon isännälle: »Kun järjestät päivälliset tai illalliset, älä kutsu ystäviäsi, älä veljiäsi, sukulaisia äläkä rikkaita naapureita. Hehän saattavat vuorostaan kutsua sinut, ja näin sinä saat kaikesta palkan. Ei – kun sinä järjestät pidot, kutsu köyhiä ja raajarikkoja, rampoja ja sokeita. Autuas olet, kun aika tulee, sillä he eivät pysty palkitsemaan sinua. Sinä saat palkkasi silloin, kun vanhurskaat herätetään kuolleista.»

Maanantai 2.9.

Jeremia 2: 4-13

»Kuulkaa Herran sana, te Jaakobin heimo ja kaikki Israelin sukukunnat! Näin sanoo Herra:

– Mitä paha isänne minusta löysivät,

kun he kääntyivät minusta pois?

He lähtivät seuraamaan olemattomia jumalia

ja menettivät arvonsa minun silmissäni.

Eivät he enää kysyneet:

»Mikä on Herran tahto,

hänen, joka toi meidät Egyptistä,

johdatti halki autiomaan,

arosten ja rotkojen maan,

kuivan ja synkeän maan,

missä kukaan ei kulje eikä yksikään asu?»

Minä toin teidät puutarhojen maahan.

Te saitte syödä hedelmiä,

nauttia maan antimista.

Mutta tultuanne te saastutitte minun maani,

turmelitte tyystin omaisuuteni.

Papit eivät kysyneet: »Mikä on Herran tahto?»

Lainopettajat eivät minusta välittäneet,

kansani paimenet luopuivat minusta,

profeetat puhuivat Baalin nimissä.

He palvelivat jumalia, jotka eivät voi auttaa.

Siksi minä yhä syytän teitä,

sanoo Herra,

ja vaadin tilille

vielä lastenne lapset.

Menkää länteen kittiläisten saarille,

lähettäkö miehiä itään Kedariin,

katsokaa ja ottakaa tarkoin selville,

onko missään tällaista tapahtunut!

Onko mikään kansa vaihtanut jumaliaan?

Ja jos ne edes olisivat jumalia!

Minä, Herra, olen ollut kansani voima ja kunnia.

Mutta minut se on vaihtanut toisiin jumaliin,

joista ei ole mitään apua.

Tyrmistykää, taivaat!

Kauhistukaa, järkkykää perin juurin!

Minun kansani on tehnyt syntiä kaksin verroin:

minut, elävän veden lähteen, se on hylännyt

ja hakannut itselleen vesisäiliöitä,

särkyviä säiliöitä, jotka eivät vettä pidä.

Teksti puhuu siitä, kuin Jumala suojeli israelilaisia heidän vaeltaessaan erämaassa, ja siitä kuinka he unohtivat Jumalan, ja laittoivat toivonsa särkyviin säiliöihin, jotka eivät pidä vettä. Sama tulee

esiin nykypäivän materialismina ja taloudellisen kasvun epäjumalanpalvontana ja siinä miten niitämme kylväämme ilmastonmuutoksessa, biodiversiteetin katoamisessa ja maaperän saastumisessa.

Tiistai 3.9.

Sananlaskut 25: 6-7

Älä kärky kunniaa kuninkaan edessä,
älä tuppaudu ylempiesi paikoille.

Parempi on kuulla pyyntö:

»Tule tänne ylemmäksi»,
kuin joutua väistymään ylhäisten tieltä.

Keskiviikko 4.9.

Psalmi 81:1,10-16

Kohottakaa ilohuuto Jumalalle,
riemuhuuto Jaakobin Jumalalle!

Hän on väkevä auttajamme.

Minä olen Herra, sinun Jumalasi.

Minä johdatin sinut pois Egyptin maasta.

Avaa suusi, niin minä annan mitä tarvitset.

»Mutta kansani ei kuullut minun ääntäni,
Israel ei halunnut totella.

Siksi minä hylkäsin sen,

jätin sen paatuneen sydämensä valtaan,
kulkemaan oman ymmärryksensä varassa.

Kunpa kansani vihdoin kuulisi minua,
kunpa Israel kulkisi minun teitäni!

Minä nujertaisin heti sen viholliset,
kohottaisin käteni sen ahdistajia vastaan.»

Ne, jotka vihaavat Herraa,

joutuvat matelemaan hänen edessään,
ja heidän alennuksensa kestää ikuisesti.

Mutta Israelia hän ruokkii parhaalla vehnällä,
hän vuodattaa sille kalliosta hunajaa.

Raamatunkohta vertautuu Jeremiaan kirjan 2. lukuun. Huomaa, miten Jumalan siunaus näkyy luomakunnan lahjoissa – parasta vehnää ja kalliosta hunajaa.

Torstai 5.9.

Psalmi 112

Halleluja!

Hyvä on sen osa, joka pelkää Herraa
ja rakastaa Herran käskyjä.

Hänen jälkeläisistään tulee maan mahtavia,

polvi polvelta saavat oikeamieliset siunauksen.

Vauraus ja rikkaus täyttää hänen kotinsa.

Hänen vanhurskautensa pysyy.
Pimeydessäkin koittaa oikeamieliselle valo.
Vanhurskas on anteeksiantava ja laupias.
Hyvin käy sen, joka on armelias
ja lainaa omastaan muille,
sen, joka aina toimii oikeuden mukaan.
Oikeamielinen ei koskaan horju,
hänet muistetaan ikuisesti.
Ei hän pelkää pahoja viestejä
vaan luottaa vakain mielin Herraan.
Hän on vahva ja rohkea, ei hän pelkää,
ja pian hän katsoo voittajana ahdistajiinsa.
Hän antaa avokätisesti köyhille,
hän toimii aina vanhurskaasti
ja kulkee pystyssä päin.
Sen nähdessään jumalaton vimmastuu,
kiristelee hampaitaan, pakahtuu raivoonsa.
Tyhjiin raukeavat jumalattomien toiveet!

Huomaa, miten he, jotka iloitsevat Herrassa, ovat anteliaita, lainaavat mielellään, etsivät oikeutta ja jakavat omastaan köyhille. Tämä on ilmiselvä vertauskohta tähän päivään ja ilmasto-oikeudenmukaisuuteen.

Perjantai 6.9.

Heprealaiskirje 13: 1-8, 15-16

Pysyköön veljesrakkautenne elävänä. Älkää unohtako osoittaa vieraanvaraisuutta, sillä jotkut ovat yösijan antaessaan tulleet majoittaneeksi enkeleitä. Muistakaa vankeja, niin kuin olisitte itse kahleissa heidän kanssaan, muistakaa kidutettuja, tunteehan teidänkin ruumiinne kivun. Pitäkää avioliitto kaikin tavoin kunniaa älkääkö häpäiskö aviovuodettanne, sillä Jumala tuomitsee siveettömät ja avionrikkojat. Älkää juosko rahan perässä, vaan tyytykää siihen, mitä teillä on. Jumala on itse sanonut:
– Minä en sinua jätä,
en koskaan sinua hylkää.
Sen tähden me voimme turvallisin mielin sanoa:
– Herra on minun auttajani,
siksi en pelkää.
Mitä voisi ihminen minulle tehdä?
Jumalalle mieluisat uhrit
Muistakaa johtajianne, niitä, jotka julistivat teille Jumalan sanaa. Pitäkää mielessänne, miten he elämänsä elivät, ja ottakaa heidän uskonsa esikuvaksenne. Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti.
Olkaamme sen tähden hänen välityksellään alati uhraamassa Jumalalle kiitosuhria, niiden huulten hedelmää, jotka tunnustavat hänen nimeään. Älkää myöskään unohtako tehdä hyvää ja antaa omastanne, sillä sellaiset uhrit ovat Jumalalle mieleen.

Keskinäiseen rakkauteen kuuluu vieraanvaraisuus muukalaisia, kuten maahanmuuttajia ja ilmastopakolaisia kohtaan sekä elämän pitäminen vapaana rahan rakastamisesta maailmassa, jossa epätasa-arvoisuus kasvaa ja materialismi on juurisyy monille ekologisille ongelmille. Uhri, jota Jumala toivoo meiltä, on se, että jaamme omastamme.

Lauantai 7.9.

Toista teksti(t) ja rukoushetki, joka kosketti tämän viikon aikana sinua eniten.

Sunnuntai 8.9. 13. su helluntaista

Luukas 14:25-33

Jeesuksen mukana kulki suuri joukko ihmisiä. Hän kääntyi ja sanoi heille:

»Jos joku tulee minun luokseni mutta ei ole valmis luopumaan isästään ja äidistään, vaimostaan ja lapsistaan, veljistään ja sisaristaan, vieläpä omasta elämästään, hän ei voi olla minun opetuslapseni. Joka ei kanna ristiään ja kulje minun jäljessäni, ei voi olla minun opetuslapseni. Jos joku teistä aikoo rakentaa tornin, niin kai hän ensin istuutuu arvioimaan kustannuksia nähdäkseen, onko hänellä varoja rakentaa se valmiiksi. Muuten voi käydä niin, että hän laskee perustuksen mutta joutuu jättämään työn kesken. Silloin kaikki, jotka tämän näkevät, alkavat pilkata häntä: 'On siinäkin mies! Alkoi rakentaa, mutta kesken se jäi.'

»Tai jos kuningas on lähdössä taisteluun toista kuningasta vastaan, niin kai hän ensin istuutuu harkitsemaan, pystyykö hän kymmenellä tuhannella miehellä kohtaamaan vihollisen, joka on tulossa kahdenkymmentuhannen miehen voimalla. Ellei hän siihen pysty, hän lähettää rauhanneuvottelijoita, kun vihollinen on vielä kaukana.

»Tietäkää siis: yksikään teistä ei voi olla minun opetuslapseni, ellei hän luovu kaikesta, mitä hänellä on.

Jeesuksen seuraaminen merkitsee ristin kantamista ja kaikesta luopumista. Mitä tämä merkitsee, kun elää kulutusyhteiskunnassa, jossa arvo mitataan omaisuudessa, että kaikesta pitäisi luopua? Pitääkö kehoitus ottaa kirjaimellisesti vai tarkoittaako se näkökulman vaihtamista materiaalisista asioista toisenlaiseen elämään – vähempään kulutukseen, yksinkertaisempaan ja anteliaampaan elämään, jossa tunnustetaan kaikki Jumalan lahjana, joka on tarkoitettu jaettavaksi ja jossa ei tavoitella asioita luomakunnan kustannuksella?

Maanantai 9.9.

Jeremia 18:1-11

Jeremialle tuli tämä Herran sana: »Mene savenvalajan työpajaan! Siellä saat kuulla, mitä minä haluan sanoa sinulle.»

Minä menin savenvalajan työpajaan, jossa hän parhaillaan työskenteli pyöränsä ääressä. Jos valmistumassa oleva astia meni pilalle hänen käsissään, hän muotoili samasta savesta uuden, sellaisen kuin halusi.

Silloin minulle tuli tämä Herran sana:

»Enkö minä, Herra, voi tehdä sinulle, Israelin kansa, samalla tavalla kuin tämä savenvalaja savelleen? Katso, niin kuin savi on valajan kädessä, niin sinä, Israelin kansa, olet minun kädessäni. Minä voin päättää, että revin, tuhoan ja hävitän kansan tai valtakunnan. Mutta jos se kansa luopuu pahuudestaan, minä muutan mieleni enkä anna rangaistukseni kohdata sitä. Minä voin myös päättää, että rakennan ja istutan kansan tai valtakunnan. Mutta jos se kansa tekee paha eikä tottele minua, minä muutan mieleni enkä anna sille sitä hyvää, minkä olin luvannut.

»Sano nyt Juudan ja Jerusalemin asukkaille: Näin sanoo Herra: Minulla on suunnitelma teitä vastaan, minä valmistan teille onnettomuutta. Kääntykää siis kaikki pahoilta teiltänne, tehkää hyvää ja eläkää oikein!

Jumala savenvalajana voi rikkoa ja rakentaa kansakuntia. Mitä Jumala tekee tänään ihmisen aiheuttaman ekokatastrofin keskellä elävässä maailmassa? Missä kohdin kansojemme pitää tulla rikotuiksi ja uudelleenmuovatuiksi?

Tiistai 10.9.

5. Mooseksen kirja 30: 15-20

»Minä olen tänään pannut teidän valittavaksenne elämän ja kuoleman, menestyksen ja tuhon. Jos te noudatatte Herran, Jumalanne, lakia, jonka minä teille nyt annan, ja jos rakastatte Herraa, vaellatte hänen teitään ja noudatatte hänen käskyjään, säädöksiään ja määräyksiään, te saatte elää. Teistä tulee suuri kansa, ja Herra, teidän Jumalanne, siunaa teitä siinä maassa, jonka nyt menette ottamaan omaksenne. Mutta minä ilmoitan teille tänään, että jos sydämenne kääntyy pois Herrasta ettekä tottele häntä, vaan eksytte kumartamaan ja palvomaan vieraita jumalia, teidät perii tuho ettekä saa kauan elää siinä maassa, jota olette nyt menossa ottamaan haltuunne Jordanin tuolta puolen.

»Taivas ja maa ovat todistajinani, kun nyt sanon: Minä olen pannut teidän valittavaksenne elämän ja kuoleman, siunauksen ja kirouksen. Valitkaa siis elämä, että te ja teidän jälkeläisenne saisitte elää. Rakastakaa Herraa, Jumalanne, totelkaa häntä ja pysykää hänelle uskollisina. Silloin te saatte elää, ja Herra antaa teidän aina asua siinä maassa, josta hän valalla vannonen antoi lupauksen teidän esi-isillenne Abrahamille, lisakille ja Jaakobille.»

Valitkaa elämä! Huomaa kuinka luontoa, taivasta ja maata kutsutaan todistajiksi. Huomaa myös, miten suhde Jumalan kanssa on sidottu yhteen elämäntavan kanssa – Jumalan tien kulkemiseen sisältyy syvästi ekologinen puoli.

Keskiviikko 11.9.

Psalmi 139:1-5, 12-18

Herra, sinä olet minut tutkinut,
sinä tunnet minut.

Missä olenkin, minne menenkin,
sen sinä tiedät,

jo kaukaa sinä näet aikeeni.

Kuljen tai lepään, kaiken olet mitannut,
perin pohjin sinä tunnet minun tekemiseni.

Kielelläni ei ole yhtäkään sanaa,
jota sinä, Herra, et tuntisi.

Sinä suojaat minua edestä ja takaa,
sinä lasket kätesi minun päälleni.

Sinulle ei pimeys ole pimeää,
vaan yö on sinulle kuin päivänpaiste,
pimeys kuin kirkas valo.

Sinä olet luonut minut sisintäni myöten,
äitini kohdussa olet minut punonut.

Minä olen ihme, suuri ihme,
ja kiitän sinua siitä.
Ihmeellisiä ovat sinun tekosi,
minä tiedän sen.
Minä olen saanut hahmoni näkymättömissä,
muotoni kuin syvällä maan alla,
mutta sinulta ei pieninkään luuni ole salassa.
Sinun silmäsi näkivät minut jo idullani,
sinun kirjaasi on kaikki kirjoitettu.
Ennen kuin olin elänyt päivääkään,
olivat kaikki päiväni jo luodut.
Kuinka ylivertaisia ovatkaan sinun suunnitelmasi, Jumala,
kuinka valtava onkaan niiden määrä!
Jos yritän niitä laskea,
niitä on enemmän kuin on hiekanjyviä.
Minä lopetan,
mutta tiedän: sinä olet kanssani.

Jumalan henkilökohtaista huolenpitoa kuvataan rikkaalla kutomisen ja punomisen vertauskuvalla. Meidän täytyy ottaa tämä todesta, yhtä lailla koskemaan itseämme kuin kaikkia ilmastonmuutoksen uhreja ja ruoan ja veden puutteesta kärsiviä.

Torstai 12.9.

Psalmi 1

Hyvä on sen osa,
joka ei vaella jumalattomien tavoin,
ei astu syntisten teille,
ei istu pilkkaajien parissa
vaan löytää ilonsa Herran laista,
tutkii sitä päivin ja öin.
Hän on kuin puu,
vetten äärelle istutettu:
se antaa hedelmän ajallaan,
eivätkä sen lehdet lakastu.
Hän menestyy kaikissa toimissaan.
Niin ei käy jumalattomien.
He ovat kuin akanat, joita tuuli ajaa.
Väärintekijät saavat kerran tuomionsa,
syntisillä ei ole sijaa vanhurskaiden joukossa.
Herra ohjaa omiensa tietä,
mutta jumalattomien tie päättyy tuhoon.

Veden äärelle istutettu puu on ihana vertauskuva Jumalan Sanaan juurtumisesta, mutta se on myös esimerkki siitä, kuinka kirjoituksissa tavataan käyttää luontoa esimerkkinä Jumalan toiminnasta. Tämän tyyppiset kuvat (samoin kuin Jeesuksen vertaukset) avautuvat vain, jos olemme syvästi ja jokapäiväisesti juurtuneet luomakunnan rakenteeseen ja rytmiin.

Perjantai 13.9.

Kirje Filemonille 1-21

Minä Paavali, joka olen Kristuksen Jeesuksen tähden vankina, ja veli Timoteus tervehdimme rakasta ystäväämme ja työtoveriamme Filemonia sekä sisartamme Apfiaa, taistelutoveriamme Arkipposta ja sinun talossasi kokoontuvaa seurakuntaa. Jumalan, meidän Isämme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja rauha teille.

Minä kiitän Jumalaani aina, kun muistan sinua rukouksissani. Olenhan kuullut sinun uskostasi Herraan Jeesukseen ja rakkaudestasi häntä ja kaikkia pyhiä kohtaan. Rukoilen, että yhteinen uskomme auttaisi sinua käsittämään kaiken sen hyvän, minkä Kristus on meille antanut. Sinun rakkautesi, veljeni, on ilahduttanut ja rohkaissut minua suuresti, sillä sinä olet virkistänyt pyhien mielet.

Vaikka minulla on Kristuksen antama valta määrätä, mitä sinun tulee tehdä, niin minä rakkauden nimessä mieluummin vain vetoan sinuun tällaisena kuin olen. Minä Paavali, jo vanha mies, nyt lisäksi Kristuksen Jeesuksen tähden vankina, vetoan sinuun poikani Onesimoksen puolesta, jonka isäksi olen vankina ollessani tullut. Ennen hän oli sinulle hyödytön, nyt hänestä on hyötyä sekä sinulle että minulle. Lähetän hänet takaisin luoksesi – hänet, oman sydämeni. Pitäisin hänet kyllä mielelläni täällä, niin että hän palvelisi minua sinun puolestasi, kun olen evankeliumin vuoksi vankina. En kuitenkaan halua tehdä mitään ilman sinun suostumustasi, jotta et tekisi sitä hyvää, minkä teet, pakosta vaan vapaaehtoisesti. Ehkä hän sen vuoksi joutuikin sinusta hetkeksi eroon, että saisit pitää hänet luonasi ikuisesti, ei enää orjana vaan orjaa arvokkaampana, rakkaana veljenä. Kovin rakas hän on minulle – kuinka paljon rakkaampi sinulle, sekä ihmisenä että Herran omana!

Jos siis pidät minua kumppaninasi, ota hänet vastaan niin kuin minut. Jos hän on aiheuttanut sinulle vahinkoa tai on sinulle jotakin velkaa, pane se minun laskuuni. Minä Paavali kirjoitan tämän omakätisesti: minä maksan sen. Voisin tosin sanoa, että sinä puolestasi olet minulle velkaa oman itsesikin. Niin, veljeni, kunpa tekisit minulle tämän palveluksen Herramme takia. Ilahduta minun mieltäni Kristuksen tähden!

Kirjoitan tämän luottaen siihen, että täytät pyyntöni, ja tiedän, että teet enemmänkin kuin pyydän.

Lauantai 14.9.

Toista teksti(t) ja rukoushetki, joka kosketti tämän viikon aikana sinua eniten.

Sunnuntai 15.9. 14. sunnuntai helluntaista

Luukas 15:1-12

Publikaanit ja muut syntiset tulivat Jeesuksen luo kuullakseen häntä. Fariseukset ja lainopettajat sanoivat paheksuen: »Tuo mies hyväksyy syntiset seuraansa ja syö heidän kanssaan.»

Silloin Jeesus esitti heille vertauksen:

»Jos jollakin teistä on sata lammasta ja yksi niistä katoaa autiomaahan, niin totta kai hän jättää ne yhdeksänkymmentäyhdeksän, lähtee sen kadonneen perään ja etsii, kunnes löytää sen. Kun hän löytää lampaansa, hän nostaa sen iloiten hartioilleen, ja kotiin tultuaan hän kutsuu ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: 'Iloitkaa kanssani! Minä löysin lampaani, joka oli kadoksissa.' Minä sanon teille: näin on taivaassakin. Yhdestä syntisestä, joka kääntyy, iloitaan siellä enemmän kuin yhdeksästäkymmenestäyhdeksästä hurskaasta, jotka eivät ole parannuksen tarpeessa.

»Tai jos naisella on kymmenen hopearahaa ja hän kadottaa niistä yhden, niin totta kai hän sytyttää lampun, lakaisee huoneen ja etsii tarkoin, kunnes löytää sen. Ja rahan löydettyään hän kutsuu ystävättärensä ja naapurin naiset ja sanoo: 'Iloitkaa kanssani! Minä löysin rahan, jonka olin kadottanut.' Yhtä lailla, sen sanon teille, iloitsevat Jumalan enkelit yhdestäkin syntisestä, joka tekee parannuksen.»

Jeesus jatkoi:

»Eräällä miehellä oli kaksi poikaa. Nuorempi heistä sanoi isälleen: 'Isä, anna minulle osuuteni omaisuudestasi.' Isä jakoi omaisuutensa poikien kesken.

Jeesuksen ja taivaan ilo jokaisesta kääntyneestä syntisestä. Juhla, erityisesti kadonneen kolikon löytyessä, ylittää mittasuhteiltaan sen mitä on löytynyt, mutta kuvastaa Jumalan valtakunnan luonnetta. Kun kannamme huolta köyhistä ja tästä planeetasta, emme saa unohtaa evankeliumin ydintä, sitä, että me itse kukin tarvitsemme muuttavaa hyväksyntää ja anteeksiantoa, jota Jumala tarjoaa meille Kristuksessa.

Maanantai 16.9.

Jeremia 4:11-12, 22-28

»Silloin minä sanon Jerusalemile ja koko tälle kansalle: Polttava tuuli tulee autiomaan kukkuloilta omaa kansaani kohti. Se tuuli ei sovi viljan viskaamiseen ja puhdistamiseen, siihen se on liian kova. Mutta se puhaltaa minun käskystäni, sillä nyt minä julistan teille tuomioni.

– Minun kansani on hullu, sanoo Herra.

Se ei ymmärrä minua.

Kaikki ovat kuin lapsia,
eivät käsitä mitään.

Pahaa he kyllä osaavat tehdä,
mutta hyvään he eivät kykene.

– Minä katselin maata – se oli autio ja tyhjä,
ja taivasta – sen valo oli sammunut.

Minä katselin vuoria – ne järkkäyivät,
ja kaikki kukkulat vapisivat.

Minä katselin ympärilleni – ei yhtään ihmistä,
taivaan linnutkin olivat lentäneet pois.

Minä katselin puutarhaa – se oli pelkkää aavikkoa,
kaupungit oli revitty maahan.

Tämän kaiken oli saanut aikaan

Herran hehkuva viha.

Näin sanoo Herra:

– Koko maa tulee autioksi.

Miksi en tekisi siitä loppua?

Siksi maa valittaa

ja taivas pimenee surusta.

Mutta minkä olen päättänyt ja tuonut julki,
siinä pysyn eikä mieleni muutu.

Jumalan tuomitsee ihmisen synnit, jotka nähdään nyt luomakunnan valittaessa, synnin, joka aiheuttaa biodiversiteetin häviämistä ja autioitumista. Pitäisikö meidän nähdä tämän päivän kriisit

Jumalan tuomiona vai sen niittämisenä, mitä olemme kylväneet ylikulutuksella, jätteillä ja ahneudella? Huomaa, että toivon lupaukset ylittävät tuomion, kuten aina kirjoituksissa. Tämä on tärkeää tänään, kun moni on menettänyt toivonsa maailman suhteen.

Tiistai 17.9.

2. Mooseksenkirja 32:7-14

Silloin Herra sanoi Moosekselle: »Lähde heti alas, sillä sinun kansasi, jonka toit pois Egyptistä, on syössyt itsensä turmioon. Näin pian he ovat kääntyneet pois siltä tieltä, jota käsinkin heidän kulkea. He ovat valaneet itselleen sonnipatsaan, ja nyt he kumartavat sitä, teurastavat sille uhreja ja sanovat: 'Israel, tämä on sinun jumalasi, joka toi sinut pois Egyptistä.'» Herra sanoi vielä: »Minä näen, että tämä kansa on uppiniskainen. Jätä minut nyt rauhaan, että vihani saa leimahtaa heitä vastaan ja tuhota heidät. Mutta sinusta minä teen suuren kansan.»

Mooses koetti lepyttää Herraa, Jumalaansa, ja sanoi: »Miksi, Herra, vihastuisit omaan kansaasi? Sinähän toit sen pois Egyptistä suurella voimallasi ja väkevällä kädelläsi. Miksi egyptiläiset saivat sanoa, että sinä veit israelilaiset pois vain tappaaksesi heidät vuorilla ja hävittääksesi heidät maan päältä? Anna vihasi lauhtua ja luovu aikeestasi tuhota kansasi. Muista palvelijoitasi Abrahamia, lisakia ja Jaakobia, joille vannoit oman itsesi kautta: 'Minä annan sinulle jälkeläisiä niin paljon, että heitä on kuin taivaan tähtiä, ja annan heille ikuisiksi omaisuudeksi sen maan, jonka olen heille luvannut.'» Niin Herran viha lauhtui, ja hän päätti luopua siitä hävityksestä, jolla oli uhannut kansaansa.

Keskiviikko 18.9.

Psalmi 14

Mieletön se, joka ajattelee:

»Ei Jumalaa ole.»

Turmeltuneita ovat ne,
jotka näin ajattelevat.

Kukaan heistä ei tee hyvää.

Herra katsoo taivaasta maan ihmisiin,
hän tutkii, onko kellään ymmärrystä,
onko ketään, joka etsii Jumalaa.

Kaikki ovat luopuneet hänestä –
kelvottomia kaikki tyynni!

Ei ole ketään, joka tekee hyvää,
ei yhtäkään.

Eivätkö he mitään käsitä,
nuo väärintekijät?

He syövät minun kansaani,
syövät sitä kuin leipää.

He ovat unohtaneet Herran.

Vielä he joutuvat kauhun valtaan,
sillä Jumala on oikeamielisten puolella.

Te voitte tehdä tyhjäksi köyhän hankkeet,
mutta Herra on hänen turvansa.

Kunpa Siionista jo tulisi apu Israelille!

Kun Herra kääntää kansansa kohtalon,

silloin Jaakob riemuitsee, Israel iloitsee.

Ihmiset elävät kuin mitään Jumalaa ei olisi, käytännön ateisteina, tämä elämäntapa liittyy myös nykypäivän idoleihin, kulutukseen ja materialismiin. Huomaa, kuinka Jumalan sydän on köyhiä lähellä. Miten voimme tuoda esiin Jumalan todellisuuden siinä, miten pidämme huolta heistä, jotka elävät marginaaleissa?

Torstai 19.9.

Psalmi 51:3-13

Jumala, ole minulle armollinen hyvyydessäsi,
pyyhi pois minun syntini suuren laupeutesi tähden.

Pese minut puhtaaksi rikoksestani
ja anna lankeemukseni anteeksi.

Minä tiedän pahat tekoni,
minun syntini on aina minun edessäni.

Sinua, sinua vastaan olen rikkonut,
olen tehnyt vastoin sinun tahtoasi.

Oikein teet, kun minua nuhtelet,
ja syystä sinä minut tuomitset.

Syntinen olin jo syntyessäni,
synnin alaiseksi olen siinnyt äitini kohtuun.

Mutta sinä tahdot sisimpääni totuuden –
ilmoita siis minulle viisautesi!

Vihmo minut puhtaaksi iisopilla
ja pese minut lunta valkeammaksi.

Suo minun kuulla ilon ja riemun sana,
elvytä mieli, jonka olet murtanut.

Käännä katseesi pois synneistäni
ja pyyhi minusta kaikki pahat tekoni.

Jumala, luo minuun puhdas sydän
ja uudista minut, anna vahva henki.

Älä karkota minua kasvojesi edestä,
älä ota minulta pois pyhää henkeäsi.

Daavidin voimallinen rukous on parannuksen tekemistä hänen murhattuaan Uriahin ja tehtyään aviorikoksen Matseban kanssa. Se voidaan nähdä myös ahneutemme, haaskauksemme ja väärin johtajien seuraamisen valituslauluna. Ne ovat hiljentäneet luomakunnan ylistyksen.

Perjantai 20.9.

Ensimmäinen kirje Timoteukselle 1: 12-17

Minä kiitän Herraamme Kristusta Jeesusta, joka on antanut minulle voimaa. Kiitän häntä siitä, että hän katsoi minut luotettavaksi ja otti minut palvelukseensa, vaikka olin ollut herjaaja, vainooja ja väkivallantekijä. Hän armahti minut, koska epäuskoni tähden en tiennyt, mitä tein. Meidän Herraamme armo on ollut yltäkylläinen, samoin se usko ja rakkaus, jonka Kristus Jeesus saa aikaan. Tämä sana on varma ja vastaanottamisen arvoinen: Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen suurin. Mutta minut armahdettiin, jotta Kristus Jeesus juuri

minussa osoittaisi, kuinka suuri hänen kärsivällisyytensä on. Näin olisin myös vastedes esimerkkinä niille, jotka uskovat häneen ja saavat ikuisen elämän. Ikuiselle kuninkaalle, kuolemattomalle, näkymättömälle ja ainoalle Jumalalle kunnia ja kirkkaus aina ja ikuisesti! Aamen.

Lauantai 21.9.

Toista teksti(t) ja rukoushetki, joka kosketti tämän viikon aikana sinua eniten.

Sunnuntai 22.9. 15 su helluntaista

Luukas 16:1-13

Jeesus puhui sitten opetuslapsilleen: »Oli rikas mies, jolla oli taloudenhoitaja. Hänelle kanneltiin, että taloudenhoitaja tuhlassi hänen omaisuuttaan. Hän kutsui tämän luokseen ja sanoi: 'Mitä minä sinusta kuulen! Tee tili toimistasi, minun talouttani sinä et enää hoida.' Mies mietti: 'Mitä minä nyt teen? Isäntä panee minut pois taloudenhoitajan toimesta. Kaivaa en jaksa, kerjätä en kehtaa. – Nytpä tiedän! Järjestän niin, että toiset ottavat minut taloonsa, kun joudun lähtemään työpaikastani.' Hän kutsui isäntänsä velalliset vuoron perään luokseen. 'Paljonko olet velkaa isännälleni?' hän kysyi ensimmäiseltä. 'Sata astiaa öljyä', tämä vastasi. Taloudenhoitaja sanoi: 'Tässä on velkakirjasi, istu ja merkitse äkkiä viisikymmentä.' Sitten hän kysyi toiselta: 'Entä sinä, paljonko sinä olet velkaa?' Tämä vastasi: 'Sata tynnyriä vehnää.' Taloudenhoitaja sanoi: 'Tässä on velkakirjasi, merkitse kahdeksankymmentä.'»

Ja Herra kehui epärehellisen taloudenhoitajan viisautta. Hän sanoi:

»Tämän maailman lapset menettelevät toisiaan kohtaan viisaammin kuin valon lapset. Minä sanonkin teille: hankkikaa väärällä rikkauksella ystäviä, jotka ottavat teidät iäsiin asuntoihin, kun tuota rikkautta ei enää ole.

»Joka on vähimmässä luotettava, se on luotettava paljossakin, ja joka on vähimmässä vilpillinen, se on vilpillinen myös paljossa. Jos te ette luotettavasti hoida väärää rikkautta, kuka uskoo teille todellista? Ja jos te ette luotettavasti hoida toisen omaisuutta, kuka teille kerran antaa sen, mikä on teidän omaanne? Yksikään palvelija ei voi palvella kahta herraa. Jos hän toista rakastaa, hän vihaa toista; jos hän on liittynyt toiseen, hän halveksii toista. Te ette voi palvella sekä Jumalaa että mammonaa.»

Vertaus epärehellisestä palvelijasta on vaikea ja kommentaarit tulkitsevat sitä eri tavoin.

Se mikä on selvää, on Jeesuksen ilmoitus tekstin lopussa: "Te ette voi palvella sekä Jumalaa että mammonaa." Se on valtava haaste maailmalle, jossa rikkain 20% väestöstä kuluttaa 16-kertaisesti sen mitä köyhin 20%. Uskollinen palvelija, joka huolehtii toisen omaisuudesta vertautuu siihen, miten käytämme luonnonvaroja, koska koko maailma kuuluu Jumalalle.

Maanantai 23.9.

Jeremia 8: 18-9:1

Murhe murtaa minut,
sydämeni on sairas.

Kaikkialta maasta

kuuluu kansani, oman tyttäreni, huuto:

»Eikö Herra ole enää Siionissa,
eikö sen kuningas ole enää siellä?»

Herra vastaa:

– Miksi he ovat vihoittaneet minut patsailla,
vieraililla, olemattomilla jumalilla?
»Sadonkorjuu on ohi, kesä on mennyt,
mutta me emme ole saaneet apua!»
Kansani, oma tyttäreni, on murtunut,
se isku on murtanut minutkin.
Minä pukeudun suruvaatteeseen,
toivottomuus on vallannut mieleni.
Eikö edes Gileadissa ole balsamia,
eikö sieltäkään löydy parantajaa?
Minkä vuoksi kansani haavat
eivät vieläkään arpeudu?
Kunpa minun pääni olisi kaivo
ja silmäni kyynelten lähde,
niin itkisin päivät ja yöt
rakkaan kansani kaatuneita!
– Olisipa minulla majapaikka autiomaassa!
Silloin voisin jättää kansani,
lähteä pois ihmisten luota.
Kaikki he ovat avionrikkooja,
pettureita koko joukko.

Teksti on sydämeenkäyvä valitus Jumalan lasten puolesta. Se summaa, miltä ilmastonmuutoksen uhreista saattaa tuntua: »Sadonkorjuu on ohi, kesä on mennyt, mutta me emme ole saaneet apua!» Jos aiomme muuttua ja vastata Jumalan kutsuun ja tämän päivän kriiseihin, meidän pitää oppia valittamaan ja suremaan ja tuntea, miten Pyhä Henki valittaa yhdessä luomakunnan kanssa.

Tiistai 24.9.

Aamos 8:4-7

Kuulkaa tätä, te jotka poljette vähävaraisia
ja ajatte maaseudun köyhät perikatoon!
Te sanotte:
»Milloin päättyy uudenkuun juhla,
että saamme myydä viljaa,
milloin sapatti, että saamme avata varastot?
Silloin voimme taas
pienentää mitta,
suurentaa hintaa
ja pettää väärällä vaa'alla.
Näin saamme varattomat valtaamme rahalla
ja köyhät kenkäparin hinnalla.
Ja akanatkin myymme jyvänä!»
Herra on vannonut Jaakobin kunnian kautta:
– Minä en unohda yhtäkään heidän tekoansa!

Vahvoja sanoja köyhien ja tarvitsevien sortajia vastaan. Voimme soveltaa tätä monella tasolla: valtioihin, jotka kuljettavat jätteitään toisiin maihin, saastuttavaan teollisuuteen, suuriin yhtiöihin, jotka riistävät työntekijöitä ja tuhoavat luomakunnan kauneutta, meihin itseemme, kun käyttäydymme ajattelemattomasti, itsekkäästi, ahneesti ja haaskaamme luonnonvaroja.

Keskiviikko 25.9.

Psalmi 79:1-9

Jumala, sinun maahasi ovat tunkeutuneet vieraat kansat, ne ovat saastuttaneet pyhän temppelisi ja muuttaneet Jerusalemin rauniokasaksi.

Sinun palvelijoittesi ruumiit on jätetty haaskalinnuille, sinun uskollistesi jäännökset petojen kynsiin.

Joka puolella Jerusalemia heidän vertaan vuodatettiin kuin vettä, eikä kukaan ole haudannut heitä.

Meistä on tullut naapureillemme ilkeän ilon aihe, pilkan ja ivan kohde ympärillä asuville.

Kuinka kauan, Herra, olet vihassasi leppymätön, kuinka kauan kiivautesi leimuaa kuin tuli?

Käännä vihasi noihin kansoihin, jotka eivät sinua tunne, valtakuntiin, jotka eivät turvaa sinun nimeesi, sillä ne ovat tuhonneet Jaakobin, autioittaneet sen asuinsijat.

Älä pane meitä vastaamaan isiemme rikoksista, vaan armahda meitä, riennä avuksemme, sillä meidät on painettu maahan.

Auta meitä, Jumala, pelastajamme, nimesi ja kunniasi tähden!

Pelasta meidät ja anna syntimme anteeksi oman nimesi tähden!

Torstai 26.9.

Psalmi 113

Halleluja!

Ylistäkää Herran nimeä,

ylistäkää, te Herran palvelijat!

Siunattu olkoon Herran nimi

nyt ja aina!

Idän ääriältä kaukaiseen länteen saakka

kaikukoon Herran nimen ylistys!

Herra on korkea, kaikkien kansojen valtias,

yli taivaitten kohoaa hänen kirkkautensa.

Onko ketään Herran, meidän Jumalamme, vertaista?

Hän istuu valtaistuimellaan korkeuksissa

mutta näkee alas maan syvyyksiin.

Ei ole taivaassa, ei maassa

ketään hänen vertaistaan!
Hän nostaa köyhän tomusta,
hän kohottaa kurjan loasta
ja asettaa hänet ylhäisten joukkoon,
kansansa ylimysten vierelle.
Hän turvaa hedelmättömälle naiselle kodin,
antaa hänelle lapsia ja äitiyden ilon.
Halleluja!

Teksti ylistää Jumalaa, joka hallitsee kaikkia luomakunnan rakenteita ja rytmiä ja joka huolehtii erityisellä tavalla köyhistä ja heikoista.

Perjantai 27.9.

Ensimmäinen kirje Timoteukselle 2:1-7

Kehotan ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kuninkaiden ja kaikkien vallanpitäjien puolesta, jotta saisimme viettää tyyntä ja rauhallista elämää, kaikin tavoin hurskaasti ja arvokkaasti. Tällainen rukous on oikea ja mieluisa Jumalalle, meidän pelastajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden.

Jumala on yksi,
ja yksi on välittäjä Jumalan ja ihmisten välillä,
ihminen Kristus Jeesus.

Hän antoi itsensä lunnaiksi kaikkien puolesta,
todistukseksi Jumalan tarkoituksesta,
kun oikea aika oli tullut.

Tämän sanoman julistajaksi ja apostoliksi minut on asetettu. Puhun totta, en valehtele. Minut on pantu kansojen opettajaksi, opettamaan niille uskon totuutta.

Kristus on kaiken Jumalan tahdon keskiössä, ja siinä keskiössä meitä kutsutaan rukoilemaan erityisesti vallanpitäjien ja päättäjien puolesta. Miten tämän tulisi vaikuttaa omaan rukouksemme massiivisen epäoikeudenmukaisuuden, epätasa-arvon ja jatkuvan Jumalan luomakunnan tuhoamisen keskellä? Jos voimme äänestää vaaleissa, joissa johtajamme valitaan, minkälaisien periaatteiden mukaan evankeliumi kehottaa meitä tekemään äänestyspäätöksiä?

Lauantai 28.9.

Toista teksti(t) ja rukoushetki, joka kosketti tämän viikon aikana sinua eniten.

Sunnuntai 29.9. 16. sunnuntai helluntaista

Luukas 16:19-31

»Oli rikas mies. Hänen vaatteensa olivat purppuraa ja hienointa pellavaa, ja päivästä päivään hänen elämänsä oli pelkkää yllisyyttä ja juhlaa. Mutta hänen porttinsa pielessä virui köyhä Lasarus, täynnä paiseita. Köyhä olisi nälkäänsä halunnut syödä niitä ruokapaloja, joita rikkaan pöydältä putoili. Koiratkin tulivat siihen ja nuolivat hänen paiseitaan.

»Sitten köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Abrahamin huomaan. Rikaskin kuoli, ja hänet haudattiin. Kun hän tuonelan tuskissa kohotti katseensa, hän näki kaukana Abrahamin ja

Lasarusen hänen rintaansa vasten. Silloin hän huusi: 'Isä Abraham, armahda minua! Lähetä Lasarus tänne, että hän kastaisi sormenpäätänsä veteen ja vilvoittaisi kieltäni. Näissä liekeissä on kauhea olla.' Mutta Abraham sanoi: 'Muista, poikani, että sinä sait eläessäsi hyvän osan, Lasarus huonon. Nyt hän saa täällä vaivoihinsa lohdun, mutta sinä saat kärsiä tuskaa. Sitä paitsi meidän välillämme on syvä, ylipääsemätön kuilu, niin ettei täältä kukaan voi tulla teidän luokseen, vaikka tahtoisikin, eikä sieltä pääse kukaan kuilun yli meidän puolellemme.' Rikas mies sanoi: 'Isä, minä pyydän, lähetä hänet sitten vanhempieni taloon. Minulla on viisi veljeä – hänen pitäisi varoittaa heitä, etteivät hekin joutuisi tähän kärsimyksen paikkaan.' Abraham vastasi: 'Heillä on Mooses ja profeetat. Kuulkoot heitä.' 'Ei, isä Abraham', mies sanoi, 'mutta jos joku kuolleiden joukosta menisi heidän luokseen, he kääntyisivät.' Mutta Abraham sanoi: 'Jos he eivät kuuntele Moosesta ja profeettoja, ei heitä saada uskomaan, vaikka joku nousisi kuolleista.'»

Kertomus rikkaasta miehestä ja Lasarusesta on voimallinen varoitus siitä, että epäoikeudenmukaisuuden ja köyhyyden huomiotta jättäminen on yksi Jumalan huomiotta jättämisen muoto. Uskomme täytyy näkyä anteliaisuutena ja oikeudenmukaisuutena, muuten se on merkityksetöntä. Miten tämä kertomus elää tämän päivän tilanteessa ja globaalissa maailmassa, jossa köyhät ovat ovillamme ja rikkaiden elämäntapa pahentaa ilmastonmuutoksen vaikutuksia, metsien katoamista, ruoan ja vedenpuutetta ja maailman köyhien kuihtumista?

Maanantai 30.9.

Jeremia 32:1-3a, 6-15

Juudan kuninkaan Sidkian kymmenentenä hallitusvuotena – se oli samalla Nebukadnessarin kahdeksastoista hallitusvuosi – Jeremialle tuli sana Herralta. Babylonian kuninkaan sotajoukko piiritti silloin Jerusalemiä. Profeetta Jeremia oli pidätettynä Juudan kuninkaanlinnan päävartiossa, jonne kuningas Sidkia oli hänet sulkenut. Jeremia kertoi:

»Minulle tuli tämä Herran sana: Sinun luoksesi tulee Hanamel, setäsi Sallumin poika. Hän sanoo: 'Aion myydä pellon, joka minulla on Anatotissa. Osta se, niin että se pysyy suvussa.' Ja todellakin, serkkuni Hanamel tuli luokseni päävartioon, kuten Herra oli puhunut. Hän sanoi minulle: 'Osta minulta pelto, joka on Anatotissa, Benjaminin alueella! Sinulla on siihen oikeus, lunasta se, että se säilyy suvussa.'

»Minä käsitin, että juuri tästä Herra oli puhunut. Ostin siis serkultani Hanamelilta tuon Anatotissa olevan pellon ja punnitsin hänelle maksuksi seitsemäntoista sekeliä hopeaa. Kirjoitin kauppakirjan ja sinetöin sen, kutsuin paikalle todistajat ja punnitsin hopean vaa'alla. Sitten luovutin lain ja määräysten mukaan sinetöidyn kauppakirjan sekä sen jäljennöksen Barukille, joka on Nerian poika ja Mahsejan pojanpoika. Läsä olivat serkkuni Hanamel ja todistajat, jotka olivat kirjoittaneet nimensä kauppakirjaan, sekä muut päävartiossa olevat Juudan miehet. Kaikkien heidän nähtensä minä annoin Barukille seuraavan tehtävän: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: 'Ota nämä kirjat, sekä tämä sinetöity kauppakirja että sen jäljennös, ja pane ne saviastiaan, jotta ne säilyisivät kauan.' Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: 'Tulee aika, jolloin tässä maassa taas ostetaan taloja, peltoja ja viinitarhoja.'

Jeremia ostaa pellon profeettallisena tekona, koska huolimatta kaaottisesta ympäristöstä luvassa on toiveikas tulevaisuus, jossa peltoja taas ostetaan ja myydään. Tämä haastaa sellaisen hengellisyden, jonka mukaan meidän tulisi keskittyä taivaaseen ja unohtaa maalliset ongelmat. Meitä kutsutaan sijoittamaan aikaamme, työtämme ja rahaamme maahan (sosiaalisesti ja

ekologisesti), johon Jumala on meidät istuttanut etsimään rauhaa, kaupungin tai kylän rauhaa ja hyvinvointia.

Tiistai 1.10.

Aamos 6: 1a, 4-7

Voi teitä, Siionin huolettomat
ja Samarian vuoren itsevarmat asukkaat,
te valitun kansan kärkejoukko!
Te makaatte norsunluuvuoteillanne
ja loikoillette leposohvillanne.
Te syötte karitsoita laumasta
ja juottovasikoita karsinasta.
Te näppäilette harpun kieliä
ja sepitätte lauluja kuin paraskin Daavid!
Te juotte viiniä uhrimaljoista
ja voitelette itsenne parhaalla öljyllä,
mutta Joosefin heimon vamma ei teitä liikuta.
Sen tähden teidän käy nyt näin:
Vankisaattueen kärjessä te marssitte vieraaseen maahan.
Loikojien juhlat on juhlittu.

Aamos puhuu tuomiosta, joka kohtaa rikkaita ei vain heidän materiaalisen omaisuutensa takia, vaan sen takia, että he ovat unohtaneet kärsivät. Mitä vaaroja on levossa ja turvallisuudentunteessa, jos turvallisuutemme on taloissamme, säästöissämme ja vakuutuksissamme eikä Jumalassa?

Keskiviikko 2.10.

Psalmi 91:1-6,14-16

Se, joka asuu Korkeimman suojassa
ja yöpyy Kaikkivaltiaan varjossa,
sanoo näin:
»Sinä, Herra, olet linnani ja turvapaikkani.
Jumalani, sinuun minä turvaan.»
Herra pelastaa sinut linnustajan ansasta
ja pahan sanan vallasta.
Hän levittää siipensä ylleni,
ja sinä olet turvassa niiden alla.
Hänen uskollisuutensa on sinulle muuri ja kilpi.
Et pelkää yön kauhuja
etkä päivällä lentävää nuolta,
et ruttoa, joka liikkuu pimeässä,
et tautia, joka riehuu keskellä päivää.
Herra sanoo:
»Minä pelastan hänet, koska hän turvaa minuun.
Hän tunnustaa minun nimeäni, siksi suojelen häntä.
Kun hän huutaa minua, minä vastaan.

Minä olen hänen tukenaan ahdingossa,
pelastan hänet ja nostan taas kunniaan.
Minä annan hänelle kyllästi elinpäiviä,
hän saa nähdä, että minä autan häntä.»

Toivon psalmi, joka on kirjoitettu epätoivon keskellä. Miten nämä sanat sopivat nykytilanteeseen, ilmastopakolaisiin, biodiversiteetin häviämiseen ja epäoikeudenmukaisuuteen? Jumala kuvataan siipiensä suojaan kätkevänä. Jumala loi kaiken uskomattoman luonnon rikkauden, jonka näemme ympärillämme, mitä eliöt puhuvat meille Jumalan kuvina, ja miten?

Torstai 3.10.

Psalmi 146

Halleluja!

Ylistä Herraa, minun sieluni!

Koko elinaikani minä ylistän Herraa,

Jumalalleni minä laulan ja soitan

niin kauan kuin elän!

Älkää luottako maan mahtaviin,

älkää luottako yhteenkään ihmiseen –

ei ihmisestä ole auttajaksi.

Hänen henkensä lähtee, hän tulee jälleen maaksi,

ja sinä päivänä kaikki hänen hankkeensa raukeavat.

Onnellinen se, jonka auttaja on Jaakobin Jumala,

onnellinen se, joka turvaa Herraan, Jumalaansa.

Herra on tehnyt taivaan ja maan ja meren

ja kaiken mitä niissä on.

Herra on iäti uskollinen.

Herra hankkii oikeutta sorretuille,

nälkäisille hän antaa leipää.

Herra päästää vangitut kahleista,

hän antaa sokeille näön

ja nostaa maahan painetut jaloilleen.

Herra rakastaa oikeamielisiä,

hän suojelee muukalaisia

ja tukee leskiä ja orpoja,

mutta jumalattomien tien hän tekee mutkaiseksi.

Herra hallitsee ikuisesti.

Hän on sinun Jumalasi, Siion,

polvesta polveen.

Halleluja!

Luottavainen teksti, luottamuksen arvoisen Jumalan ylistystä, hänen, joka on Luoja ja uskollinen ylläpitäjä, hänen, joka on oikeudenmukainen vainottuja, nälkäisiä, vangittuja, sokeita, maahanpainettuja, muukalaisia, orpoja ja leskiä kohtaan. Huomaa, että teksti on vastakohta individualistiselle ”Jeesus ja minä” -spiritualiteetille. Me luotamme Jumalaan pitkälti Jumalan luomistyön ja oikeudenmukaisuuden takia, emme sen takia, mitä tunteita Hän meissä herättää.

Perjantai 4.10., Pyhän Fransiskuksen päivä

Ensimmäinen kirje Timoteukselle 6:6-19

Suuri rikkauden lähde usko kyllä onkin, kun tyydymme siihen mitä meillä on. Emme me ole tuoneet mitään mukamme maailmaan emmekä voi viedä mitään täältä pois. Kun meillä on ruoka ja vaatteet, saamme olla tyytyväisiä. Ne, jotka tahtovat rikastua, joutuvat kiusaukseen ja lankeavat ansaan, monenlaisten järjettömien ja vahingollisten halujen valtaan, jotka syöksevät ihmiset tuhoon ja perikatoon. Rahanhimo on kaiken pahan alkujuuri. Rahaa havitellessaan monet ovat eksyneet pois uskosta ja tuottaneet itselleen monenlaista kärsimystä.

Mutta sinä, Jumalan ihminen, karta kaikkea tätä! Pyri nuhteettomaan elämään, hurskauteen ja uskoon, pyri rakkauteen, kestävyyteen ja lempeyteen. Käy uskon jalo kilpailu ja voita omaksesi ikuinen elämä, johon sinut on kutsuttu ja jonka olet tunnustanut päämääräksesi, kun monien todistajien läsnä ollessa lausuit hyvän tunnustuksen. Jumala, kaiken elämän lähde, ja Kristus Jeesus, joka Pontius Pilatuksen edessä antoi todistuksensa ja lausui hyvän tunnustuksen, ovat todistajiani, kun kehotan sinua: hoida sinulle määrättyä tehtävää tahrattomasti ja moitteettomasti siihen saakka, kun Herramme Jeesus Kristus ilmestyy. Sen antaa aikanaan tapahtua

ylistettävä ja yksin hallitseva Jumala,
kuninkaiden Kuningas ja herrojen Herra.

Hän yksin on kuolematon,

hän asuu valossa, jota ei voi lähestyä.

Häntä ei yksikään ihminen ole nähnyt eikä voi nähdä.

Hänen on kunnia ja ikuinen valta. Aamen.

Varoita niitä, jotka tässä maailmassa ovat rikkaita, etteivät he ylpeilisi eivätkä panisi toivoaan epävarmaan rakkauteen, vaan Jumalaan, joka antaa kaikkea runsain mitoin nautittavaksemme.

Kehota heitä tekemään hyvää, keräämään rikkaudekseen hyviä tekoja ja jakamaan anteliaasti omastaan muille. Näin he kokoavat itselleen aarteen, hyvän perustuksen tulevaisuutta varten, niin että voittavat omakseen todellisen elämän.

Voimallinen muistutus siitä, ettei meidän pidä laittaa toivoamme rahaan ja omaisuuteen vaan jumalallisiin lahjoihin, jotka tulevat esiin suhteissamme – Jumalan, ihmisten ja luomakunnan kanssa – sekä iankaikkisen elämän lahjaan.

Huomaa, että rakkaus rahaan ja rikkauden tavoittelu on ongelman ydin, vaikka tämän päivän media ja loppumaton taloudellinen kasvu uskottelee meille, että raha ja terveys ovat vastaus tarpeisiimme. Voimmeko me, kirkkoina, oppia olemaan vastakulttuurisia ja kasvattaa tyytymisen kulttuuria ainaisen enemmän haluamisen sijaan? Osaammeko huomata, että me emme tuo maailmaan mitään, emmekä voi viedä mitään maailmasta, ja että Jumala (ei työmme tai taloutemme) antaa meille kaiken mitä tarvitsemme elääksemme kestävämmiin ja kohtuullisemmin?

Lauantai 5.10.

Toista teksti(t) ja rukoushetki, joka kosketti arkiretriitin aikana sinua eniten. Voit myös reflektoida ajatuksiasi ja pohdintaasi koko Luomakunnan aikana.

Materiaalin tekijä: Kati Pirrtimaa, asiantuntija, Espoon ev.lut. hiippakunta